

[Hem](#) > ... > [Rättsliga Åtgärder](#) > [Europeisk Civilrättslig Atlas](#) > [Småmål](#) > [Estonia](#)

Småmål

Estland

Estland

HITTA BEHÖRIGA DOMSTOLAR/MYNDIGHETER

Med sökverktyget nedan kan du hitta de domstolar eller myndigheter som har behörighet - en roll - för ett visst europeiskt instrument. Vi har gjort allt vi kan för att se till att sökresultaten är korrekta, men i några få fall har det inte gått att fastställa vem som är behörig.

Artikel 25.1 a - Behöriga domstolar

I Estland meddelas dom i ett europeiskt småmålsförfarande av en [distriktsdomstol](#) (*maakohus*) med relevant behörighet.

Artikel 25.1 b - Kommunikationsmedel

I Estland är de kommunikationsmedel som tillåts i ett europeiskt småmålsförfarande och som domstolarna kan använda enligt artikel 4.1 i förordningen personligt överlämnande, post, fax och elektroniska överföringskanaler. När handlingar översänds måste de formatkrav som anges i artiklarna 334-336 i [civilprocesslagen](#) iakttas.

I enlighet med dessa bestämmelser måste ansökningar till domstolen vara tydligt läsbara, maskinskrivna och i A4-format. Detta gäller handlingar som undertecknats för hand. I enlighet med lagen ska deltagare i förfaranden om möjligt även tillhandahålla domstolen elektroniska kopior av skriftliga inlagor. Det räcker att skicka ett enkelt e-postmeddelande. Man behöver inte skriva under det digitalt eller autentisera det på något annat sätt, vilket förenklar domstolens handläggning.

Om handlingar inges via fax eller e-post till relevant adress, eller i en annan form som kan omvandlas till skriven text, måste den skriftliga handlingens original lämnas in till domstolen utan dröjsmål, eller senast när målet prövas i domstol eller under den period som avsatts för ingivandet av handlingar under det skriftliga förfarandet. I så fall anses fristen för att inge en skriftlig ansökan eller ett överklagande ha uppfyllts.

Ansökningar och andra handlingar som måste inges i skriftlig form får även inges till domstolen i elektronisk form, förutsatt att domstolen kan skriva ut och göra kopior av handlingarna. I så fall måste handlingarna vara försedda med sökandens elektroniska signatur eller ha översänts på något annat säkert sätt som gör att avsändaren kan identifieras. En elektronisk handling anses ha ingetts till en domstol så snart den har registrerats i domstolens databas för inkommande handlingar. Närmare bestämmelser för ingivande av elektroniska handlingar till domstolen och formatkraven för handlingar anges i en förordning som utfärdas av justitieministeriet.

Domstolen kan godta en ansökan eller en inlaga som en deltagare i förfarandet skickar med e-post även om den inte är undertecknad för hand eller försedd med en digital signatur, förutsatt att domstolen känner till identiteten på avsändaren eller den sända handlingen, särskilt när handlingar försedda med en digital signatur tidigare har sänkts till domstolen från samma e-postadress i samma mål av samma part eller om domstolen har beslutat att ansökningar eller andra handlingar även får inges i denna form.

Ingivande av en ansökan via det informationssystem som skapats för detta ändamål (informationssystemet

e-File för information om förfaranden), som finns att tillgå på <https://www.e-toimik.ee/>, räknas också som ett elektroniskt ingivande. Om en ansökan inges via informationssystemet e-File får den bara skickas med e-post om det finns giltiga skäl till detta. Justitieministern har i en förordning fastställt en förteckning över handlingar som ska ges in via portalen.

I ett europeiskt småmålsförfarande får domstolen avvika från de bestämmelser i lagen om delgivning som rör villkor för delgivning av rättegångshandlingar och formkrav med avseende på handlingar som inges av deltagare i förfarandet, med undantag för när en svarande delges en stämningsansökan.

Artikel 25.1 c – Myndigheter eller organisationer som har befogenhet att lämna praktisk hjälp

Domstolens registerenhet kan ge praktisk hjälp i frågor som rör det europeiska småmålsförfarandet.

Artikel 25.1 d – Medel för elektronisk delgivning och kommunikation samt medel för godtagande av detta

De medel för elektronisk delgivning och kommunikation som är tekniskt tillgängliga och tillåtna i estniska domstolar är informationssystemet e-File (<https://www.e-toimik.ee/>) och delgivning av handlingar via e-post eller fax.

När en domstol delger en rättegångshandling via e-File skickar den ett meddelande till mottagaren om att handlingen finns tillgänglig i systemet

1. via den e-postadress eller det telefonnummer som domstolen underrättats om,
2. via den e-postadress eller det telefonnummer som är registrerat i informationssystemet för ett register i Estland, om mottagaren är en enskild näringsidkare eller en juridisk person,
3. via den e-postadress eller det telefonnummer som tillhör mottagaren och dennes företrädare, i enlighet med vad som registrerats i folkbokföringen,
4. via den e-postadress eller det telefonnummer som tillhör mottagaren och dennes företrädare, i enlighet med vad som registrerats i en annan nationell databas i vilken domstolen själv kan kontrollera informationen genom att göra en elektronisk sökning,
5. via den e-postadress, personal-identification-code@eesti.ee, som tillhör mottagaren och dennes företrädare, när dessa har en estnisk e-identitet (§ 311¹.1 i civilprocesslagen).

Domstolen får även skicka ett sådant meddelande till ett telefonnummer eller en e-postadress som den hittat på internet, på en förmodad användares användarsida i ett virtuellt socialt nätverk eller på en sida tillhörande någon annan virtuell kommunikationsplats som användaren kan förmodas använda, enligt den information som gjorts tillgänglig på internet eller om, när den sänds, sådan information kan förmodas nå adressaten. Om det gör domstolen meddelandet tillgängligt på den förmodade användarens användarsida i ett virtuellt socialt nätverk eller på en sida tillhörande någon annan virtuell kommunikationsplats på ett sådant sätt att meddelandet inte kan ses av någon annan person än adressaten. En inläggsdelgivning när mottagaren öppnar den i informationssystemet eller bekräftar mottagandet i informationssystemet utan att öppna handlingen och också om samma sak görs av en annan person som adressaten har gett tillåtelse att se handlingarna i informationssystemet. Informationssystemet registrerar automatiskt delgivningen av handlingen.

Om en mottagare inte kan förväntas kunna använda det informationssystem som används för delgivning av inlagor eller om delgivning via informationssystemet är tekniskt omöjligt, kan domstolen även delge mottagaren inlagorna elektroniskt via e-post eller fax. I så fall anses en inläggsdelgivning ha delgetts mottagaren när mottagaren bekräftar mottagandet av inlagan skriftligen, via fax eller elektroniskt. Bekräftelsen ska ange vilket datum handlingen mottogs och ha undertecknats av mottagaren eller av dennes ombud. En elektronisk bekräftelse ska vara försedd med avsändarens digitala signatur eller översändas på något annat säkert sätt som gör det möjligt att identifiera avsändaren och fastställa när handlingen sändes, om inte domstolen saknar anledning att betvivla att bekräftelsen utan digital signatur har skickats av mottagaren eller av dennes ombud. En elektronisk bekräftelse får skickas till domstolen via e-post om domstolen känner till mottagarens e-postadress och det kan antas att obehöriga personer inte har tillgång till denna samt om domstolen redan har översänt handlingar till den e-postadressen under prövningen av samma mål eller om parten i målet har lämnat sin e-postadress till domstolen vid ett annat tillfälle.

Förhandsgodkännande av användningen av elektronisk delgivning av handlingar kan beviljas via

informationssystemet e-File, via e-post eller via fax. Ett sådant samtycke kan lämnas till domstolen via en ansökan om ett europeiskt småmålsförfarande eller genom ett svar på en sådan ansökan.

Artikel 25.1 e – Personer eller yrkesgrupper med rättslig skyldighet att godta delgivning av handlingar eller andra former av skriftlig kommunikation med elektroniska medel

Rättegångshandlingar ska som huvudregel delges advokater, notarier, exekutionstjänstemän, konkursförvaltare och statliga eller lokala myndigheter på elektronisk väg, via informationssystemet e-File. . Delgivning av handlingar på annat sätt är endast tillåten om det finns vägande skäl för detta. För andra personer föreskrivs ingen obligatorisk metod för delgivning av handlingar.

Artikel 25.1 f – Domstolsavgifter och godtagna betalningsätt

En statlig avgift tas ut för att inge en ansökan om ett europeiskt småmålsförfarande till en distriktsdomstol. Storleken på avgiften avgörs av tvistemålets värde, som i sin tur avgörs av det belopp som fordran är på. Vid beräkningen av ett tvistemåls värde läggs beloppet i huvudfordran till beloppen i eventuella accessoriska fordringar. Vid en ansökan om ett europeiskt småmålsförfarande för att återvinna dröjsmålsränta på fordringar som inte förfallit, måste ett belopp motsvarande ett års dröjsmålsränta också läggas till beloppet. Storleken på den statliga avgiften fastställs på grundval av det slutligt mottagna beloppet (värdet på föremålet för tvisten) och i enlighet med tabellen i [bilaga 1](#) till [lagen om statliga avgifter](#) (jfr §59.1 i denna lag).

En säkerhet måste ställas för att inge en ansökan om omprövning av en dom (en ansökan om att upphäva en tredsdom). Säkerheten utgörs av det belopp som motsvarar den statliga avgiften för hela det belopp som målet rör. Den statliga avgiften får inte vara lägre än 100 euro och inte högre än 1 500 euro.

Samma statliga avgift måste betalas för att inge ett överklagande som den avgift som betalades för att inge den ursprungliga ansökan om ett europeiskt småmålsförfarande till distriktsdomstolen, med beaktande av överklagandets omfattning.

En säkerhet måste även ställas för att inge en kassationstalan och en ansökan om omprövning. En procent av kostnaden för tvistemålet ska betalas som säkerhet, med beaktande av överklagandets omfattning, dock lägst 100 euro och högst 3 000 euro.

En statlig avgift på 50 euro måste betalas till en regional domstol eller till Högsta domstolen för att inge ett överklagande.

Den statliga avgiften kan betalas till något av finansministeriets bankkonton; uppgifter om dessa finns på [domstolarnas webbplats](#).

I alla mål måste den statliga avgiften betalas innan ansökan inges. Ett dokument som styrker att betalningen av den statliga avgiften har gjorts eller information som gör det möjligt för domstolen att kontrollera att den statliga avgiften har betalats (exempelvis det datum betalningen gjordes, beloppet, vem som betalade avgiften etc.), ska översändas till domstolen tillsammans med ansökan.

Artikel 25.1 g – Möjligheter till överklagande och vid vilken domstol detta kan inlämnas

En dom i ett europeiskt småmålsförfarande kan överklagas i enlighet med det tillämpliga överklagandeförfarandet.

Om huvudyrkandet inte överstiger 2 000 euro. eller om huvudyrkandet tillsammans med eventuella accessoriska yrkanden inte överstiger 4000 euro, kan distriktsdomstolen notera i domen att avgörandet får överklagas. I regel beviljar distriktsdomstolen rätt att överklaga om den anser att appellationsdomstolens bedömning behövs för att avgöra en rättsfråga. Om distriktsdomstolens dom inte inbegriper prövningstillstånd kan ett överklagande ändå inges till en regional domstol, men den regionala domstolen prövar i så fall endast överklagandet om det är uppenbart att distriktsdomstolen i sitt avgörande har tillämpat den materiella rätten på felaktigt sätt, åsidosatt de formella kraven eller gjort en felaktig bedömning av bevisningen, och detta på ett avgörande sätt kan ha påverkat avgörandet.

Överklaganden ska inges till den [regionala domstol](#) inom vars domkrets den distriktsdomstol som meddelade

dom i det europeiska småmålsförfarandet är belägen.

Ett överklagande får inges inom 30 dagar från det att klaganden delgetts domen, men inte senare än fem månader från det att domen i första instans offentliggjordes. Om distriktsdomstolens dom meddelades utan den del som redogör för och motiverar domen och om en part i förfarandet har begärt att en sådan del ska läggas till domen, börjar fristen för att inge ett överklagande om från och med tidpunkten för delgivningen av den fullständiga domen. Ett överklagande får inte inges om båda parterna har av sagt sig sin rätt att inge ett överklagande i en ansökan som ingetts till domstolen.

En kassationstalan får väckas vid Högsta domstolen mot en dom som meddelats i andra instans (kapitel 66 i [civilprocesslagen](#)). En part i förfarandet får väcka en kassationstalan vid Högsta domstolen om en regional domstol allvarligt har åsidosatt en bestämmelse i processlagstiftningen eller tillämpat en materiell bestämmelse på felaktigt sätt.

En kassationstalan får väckas inom 30 dagar från det att en part delgetts domen, men inte senare än fem månader från det att den regionala domstolens dom offentliggjordes. En kassationstalan får inte väckas om båda parterna har av sagt sig sin rätt att inge ett överklagande i en ansökan som ingetts till domstolen.

I undantagsfall, om en part i förfarandet så önskar och om ny bevisning har dykt upp, kan en ansökan om resning inges till Högsta domstolen mot en dom som har vunnit laga kraft, enligt förfarandet i kapitel 68 i [civilprocesslagen](#). En ansökan om resning kan inges inom två månader från det att parten fick kännedom om att skäl för resning förelåg. Om en rättegångspart inte närvarade vid rättegången kan en ansökan om resning inges inom två månader från det att domen delgavs parten, eller om parten saknar rättshandlingsförmåga i tvistemål, från det att partens juridiska ombud delgavs. För detta ändamål beaktas inte delgivning genom offentlig kungörelse. En resningsansökan får inte inges om det har gått mer än fem år sedan den dom som resningen avser vann laga kraft. En resningsansökan får inte inges grundat på att parten inte närvarade vid eller företräddes i rättegången eller i det fall som anges § 702.2.8 i [civilprocesslagen](#) om det har gått tio år sedan domstolsavgörandet vann laga kraft.

Artikel 25.1 h – Förnyad prövning och vilka domstolar som är behöriga att göra en sådan förnyad prövning

Förfarandet för att ansöka om en förnyad domstolsprövning motsvarar förfarandet för att upphäva en tredsdom (§ 415 i [civilprocesslagen](#)). En ansökan om förnyad prövning ska inges till den domstol som meddelat avgörande i målet om ett europeiskt småmålsförfarande. Ansökan ska inges skriftligen och innehålla en hänvisning till den dom beträffande vilken det begärs förnyad prövning, en framställan om förnyad prövning av domen, och en beskrivning av omständigheter och skäl till varför domen bör prövas på nytt. Därpå delger domstolen motparten framställan, och fastställer en tidsfrist för att inkomma med en svarsinlaga. Domstolen meddelar ett skriftligt beslut om framställan. Om nödvändigt prövas en ansökan om återvinning av tredsdom i samband med en domstolsförhandling. Om ansökan beviljas återupptas förhandlingarna och det europeiska småmålsförfarandet går vidare med utgångspunkt i situationen som rådde före den underlåtenhet att vidta en processhandling som ledde till tredsdomen. Beslut om att avslå ansökningar om förnyad prövning kan överklagas till en regional domstol. En regional domstols avgörande av ett överklagande kan endast överklagas till Högsta domstolen om den regionala domstolen ogillade överklagandet.

Artikel 25.1 i – Språk som godtas

I enlighet artikel 21a.1 i förordningen är de språk som godtas estniska och engelska.

Artikel 25.1 j – Myndigheter med befogenhet vad gäller verkställighet

Domar i europeiska småmålsförfaranden i Estland verkställs av oberoende exekutionstjänstemän. En ansökan om att inleda verkställighetsförfarandet ska inges till exekutionstjänstemannen på den ort där gäldenären är varaktigt bosatt eller har hemvist eller där tillgångarna finns. En förteckning över exekutionstjänstemän finns på [webbplatsen](#) för den estniska kammaren för exekutionstjänstemän och konkursförvaltare.

Om ett överklagande inges mot en dom i ett europeiskt småmålsförfarande tillämpas de åtgärder som anges i artikel 23 i förordningen av den regionala domstol som överklagandet har ingetts till. Vid en ansökan om förnyad prövning ska ansökan om vilka åtgärder som ska vidtas inges till den domstol som fattar beslut om ansökan om

förnyad prövning.

Om inget överklagande har inletts än tillämpas åtgärderna i artikel 23 i förordningen av den domstol som meddelade dom i målet. Den domstol som är behörig att tillämpa de åtgärder som anges i artikel 23 c i förordningen är den distriktsdomstol i vars domkrets verkställighetsförfarandet genomförs eller skulle ha genomförts. I de fall som anges i § 46 i [lagen om verkställighetsförfarandet](#) får ett beslut om att förklara verkställighetsförfarandet vilande fattas av den exekutionstjänsteman som genomför verkställighetsförfarandet samt av domstolen.

■ Senaste uppdatering: 29/03/2022

Sidans nationella språkversion sköts av respektive medlemsland. Översättningarna har gjorts av EU-kommissionen. Det är möjligt att översättningarna ännu inte tar hänsyn till eventuella ändringar som de nationella myndigheterna har gjort. Europeiska kommissionen fritar sig från allt ansvar för information och uppgifter i detta dokument. För de upphovsrättsliga regler som gäller för den medlemsstat som ansvarar för denna sida hänvisas till det rättsliga meddelandet.